

IX.

Til Landstingsudvalget vedrørende Forslag til Lov om Livsforsikringsvirksomhed.

Bestyrelsen for „Foreningen af Livsforsikrings-Inspektører i Danmark“, hvilken Forenings Vedtægter vedlægges, tillader sig herved at anmode det højt-ærede Udvalg om, at der i Forslaget til Lov om Livsforsikringsvirksomhed i Afsnittet med Overskrift: „Om Forsikringsraadet“ indsættes følgende nye Bestemmelse:

„Forsikringsraadet er berettiget til at fastsætte og føre Tilsyn med Overholdelsen af Regler for Selskabernes Antagelse af Agenter. — Godtgørelse for Erhvervelse af nye Forsikringer maa ikke under nogen Form ydes andre end Selskabernes Agenter“.

Til Begrundelse af dette vort Forslag skulle vi tillade os at fremføre følgende: Den meget skarpe Konkurrence i de senere Aar mellem de i Forhold til Landets Størrelse alt for talrige Livsforsikringsselskaber har bl. a. haft den Følge, at der antages Agenter og Inspektører i stadig stigende Antal, saaledes at der nu selv paa de mindste Pladser findes Agenter for snart sagt de fleste her i Landet arbejdende Livsforsikringsselskaber. Følgen heraf har atter været, at Selskaberne ikke kunne være kritiske i Valget af denne Hærskare af Agenter. I Virkeligheden er Forholdet nu saaledes, at Selskaberne ikke blot som Agenter, men ogsaa som Overagenter, de saakaldte Inspektører, antager saa nogenlunde enhver, der byder sig til, uden at der forlanges Kvalifikation, hverken i faglig eller moralsk Henseende.

Dette Utaal af Agenter har medført, at den Part af Nytegningen, der falder paa den enkelte Agents Part, efterhaanden er bleven stadig mindre og mindre, saaledes at det nu til Dags selv ved den største Anspændelse er umuligt at leve blot nogenlunde anstændigt alene af at tegne Livsforsikringer. Dernæst er dette i sig selv meget smukke Arbejde blevet saa nogenlunde utaaaleligt for enhver hæderlig og dygtig Fagmand, fordi alle disse Masser af ganske ukyndige og tidt meget lidet nøjeregnende Agenter ved deres uvederhæftige Løfter om Guld og grønne Skove ødelægge et ærligt Agitationsarbejde for de virkelig dygtige Livsforsikringsagenter, som have Indsigt i Faget, og som selvfølgelig ikke love Publikum mere, end der overensstemmende med forstandig Teknik kan overholdes.

Ikke blot er saaledes Agentstandens hele økonomiske Standard trods de stadig stigende Erhvervsprovisioner bleven ødelagt, men Arbejdsvilkaarene ere bortset herfra blevene af den Art, at de virkelig dygtige og hæderlige Kræfter i Mismod den ene efter den anden trække sig tilbage fra Virksomheden. Betegnende i saa Henseende er det f. Eks., at begge Foreningens hidtidige Formænd efter mange Aars Arbejde have opgivet Virksomheden. Man har søgt ved Henvendelse til Selskaberne at tilvejebringe bedre Tilstande, men det har været umuligt til Trods for, at samtlige Selskaber i Princippet erkende Rigtigheden af ovenstaaende, at opnaa noget som helst Resultat.

Bestyrelsen tillader sig derfor som sidste Udvej i dette for hele Samfundet saare vigtige Spørgsmaal at stille det ovennævnte Forslag: at Forsikringsraadet faar Myndighed til at fastsætte fornuftige Regler for Antagelse af Livsforsikringsagenter. Vi skulle her tilføje, at det nye svenske Regeringsforslag til Revision af Livsforsikringsloven har følgende langt videregaaende Regel i § 241: